

**PREZES
URZĘDU OCHRONY
KONKURENCJI I KONSUMENTÓW
TOMASZ CHRÓSTNY**

Warszawa, 8 września 2021 r.

DIH-2.712.12.2020.PL

DECYZJA DIH-2 Nr 142/2021

Na podstawie art. 127 § 3 w zw. z art. 138 § 1 pkt 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz.U. z 2021 r. poz. 735), zwanej dalej: kpa i w związku z art. 24 ust. 1a, 4a i 5, art. 12 ust. 1, art. 6c ust. 1 oraz art. 6d pkt 6 ustawy z dnia 25 sierpnia 2006 r. o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw (Dz. U. z 2021 r. poz. 133, z późn. zm.), zwanej dalej: ustawą o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw

Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów

po rozpatrzeniu wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy z 12 maja 2020 r. złożonego przez pełnomocnika CARGOSPED Terminal Braniewo Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w Braniewie (zwanej dalej stroną lub przedsiębiorcą), od decyzji Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów z 23 kwietnia 2020 r. DIH-2 Nr 24/2020 w sprawie DIH-2.712.12.2020.PS, nakładającej na przedsiębiorcę obowiązek uiszczenia łącznej kwoty 4.920,00 zł (słownie: cztery tysiące dziewięćset dwadzieścia złotych 00/100) (uwzględniającej VAT), stanowiącej równowartość kosztów przeprowadzonych badań laboratoryjnych próbki paliwa stałego przeznaczonej do badań nr 0176/19/3859 w wysokości 1.599,00 zł (uwzględniającej VAT), próbki kontrolnej paliwa stałego nr 8102/19/3859 w wysokości 246,00 zł (uwzględniającej VAT) oraz kwoty stanowiącej równowartość kosztów ich pobrania do badań w wysokości 3.075,00 zł (uwzględniającej VAT),

**postanawia
utrzymać w mocy zaskarżoną decyzję.**

UZASADNIENIE

Pismem z 15 stycznia 2020 r. Warmińsko-Mazurski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej przekazał do Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów protokół wraz z materiałami kontroli przeprowadzonej w należącym do Przedsiębiorcy Terminalu Przeladunkowym przy ul. [xxx] w Braniewie. W trakcie kontroli przeprowadzonej 29 października 2019 r., na podstawie upoważnienia do przeprowadzenia kontroli nr DEg.8356.196.2019, inspektorzy reprezentujący Warmińsko-Mazurskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej pobrali z partii paliwa stałego, tj. węgla kamiennego w sortymencie orzech o masie 26 600 kg, znajdującej się na zestawie drogowym składającym się z ciągnika siodłowego marki IVECO o numerze rejestracyjnym [xxx] i naczepy o numerze rejestracyjnym [xxx], próbkę paliwa stałego przeznaczoną do badań

nr 0176/19/3859 o masie 94,2 kg i próbkę kontrolną paliwa stałego nr 8102/19/3859 o masie 93,5 kg, na podstawie protokołu pobrania próbek paliwa stałego nr 1001. Następnie w tym samym dniu inspektorzy reprezentujący Warmińsko-Mazurskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej, przekazali próbkę paliwa stałego przeznaczoną do badań nr 0176/19/3859 i próbkę kontrolną paliwa stałego nr 8102/19/3859 do niezależnego akredytowanego laboratorium Polcargio International Sp. z o.o. w Szczecinie, według protokołu przyjęcia próbek do badania nr 549/14/19. Wraz z próbkami paliwa stałego przekazano kopię świadectwa jakości paliwa stałego nr 211/10/19 z 29 października 2019 r., wystawionego przez kontrolowanego przedsiębiorcę. Powyższe czynności zostały udokumentowane protokołem nr akt kontroli DEg.8361.196.2019, który został sporządzony i odczytany w Terminalu Przetładunkowym przy ul. [xxx], 29 października 2019 r. Przedsiębiorca został pouczone o uprawnieniu do wniesienia uwag bezpośrednio do protokołu lub wniesieniu uwag na piśmie w terminie 7 dni od daty przedstawienia protokołu do podpisu do wojewódzkiego inspektora Inspekcji Handlowej, wynikającym z art. 20 ust. 2 ustawy z dnia 15 grudnia 2000 r. o Inspekcji Handlowej (t.j. Dz.U. z 2020 r. poz. 1706), zwanej dalej: ustawą o Inspekcji Handlowej. Strona podpisała protokół bez uwag i nie skorzystała z prawa do wniesienia uwag na piśmie.

Badanie przeprowadzone przez akredytowane, niezależne laboratorium Polcargio International Sp. z o. o. w Szczecinie, udokumentowane sprawozdaniem z badań nr FM/549/14/2019 z 7 listopada 2019 r., po uwzględnieniu dopuszczalnych odchyień, o których mowa w § 2 rozporządzenia Ministra Energii z dnia 27 września 2018 r. w sprawie wymagań jakościowych dla paliw stałych (Dz. U. z 2018 r. poz. 1890), zwanego dalej: „rozporządzeniem w sprawie wymagań jakościowych dla paliw stałych”, wykazało, że oferowany w dniu kontroli, tj. 29 października 2019 r. węgiel kamienny orzech, nr próbki paliwa stałego przeznaczonej do badań 0176/19/3859, nie spełniał wymagań jakościowych określonych w świadectwie jakości paliw stałych nr 211/10/19 z 29 października 2019 r. wystawionym przez stronę, z uwagi na zawyżoną zawartość podziarna, która wynosiła 27,2% przy wymaganiach jakościowych podanych w świadectwie jakości wynoszących od 0 do 10%.

Ponieważ badanie próbki paliwa stałego przeznaczonej do badań nr 0176/19/3859 wykazało niezgodność z parametrami wskazanymi w świadectwie jakości wystawionym przez przedsiębiorcę, badanie próbki kontrolnej paliwa stałego nr 8102/19/3859 przeprowadzono z urzędu, zgodnie z art. 22 ust. 7a pkt 2 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw. Badanie próbki kontrolnej paliwa stałego nr 8102/19/3859 wykonane przez Polcargio International Sp. z o. o. w Szczecinie potwierdziło niespełnienie wymagań jakościowych określonych w wystawionym przez stronę świadectwie jakości badanego paliwa stałego (sprawozdanie z badań FM/549/14A/2019 z 14 listopada 2019 r.), z uwagi na zawyżoną zawartość podziarna, która wynosiła 28,0%, przy wymaganiach jakościowych podanych w świadectwie jakości, wynoszących od 0 do 10%. W związku z powyższym stwierdzono, że badane paliwo stałe jest niezgodne z parametrami wskazanymi w wystawionym przez stronę świadectwie jakości paliw stałych nr 211/10/19 z 29 października 2019 r.

Pismem z 3 grudnia 2019 r. Warmińsko-Mazurski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej poinformował przedsiębiorcę o wynikach badań laboratoryjnych próbek paliwa stałego tj. węgla kamiennego w sortymencie orzech oraz przekazał egzemplarze sprawozdań

z badań laboratoryjnych o numerach FM/549/14/2019 z 7 listopada 2019 r. (dla próbki paliwa stałego nr 0176/19/3859) i FM/549/14A/2019 z 14 listopada 2019 r. (dla próbki kontrolnej paliwa stałego nr 8102/19/3859).

Pismem z 15 stycznia 2020 r. Warmińsko-Mazurski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej przekazał akta kontroli wraz ze sprawozdaniami z badań do Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, który na podstawie art. 12 ust. 1 jest Zarządzającym systemem monitorowania i kontrolowania jakości paliw.

Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, mając na uwadze wyniki badań przeprowadzonych przez akredytowane, niezależne laboratorium Polcargo International Sp. z o. o. w Szczecinie, zgodnie z art. 61 § 1 kpa, pismem z 7 lutego 2020 r. powiadomił przedsiębiorcę o wszczęciu postępowania administracyjnego w sprawie dotyczącej ustalenia wysokości należności pieniężnej stanowiącej równowartość kosztów przeprowadzonych badań laboratoryjnych próbek węgla kamiennego w sortymencie orzech jak również kwoty stanowiącej równowartość kosztów ich pobrania do badań oraz nałożenia obowiązku ich uiszczenia na rachunek Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów. Strona została poinformowana, że przed wydaniem decyzji kończącej postępowanie w sprawie, jako stronie biorącej udział w postępowaniu administracyjnym przysługuje, na podstawie art. 10 kpa, prawo wypowiedzenia się, co do zebranych dowodów i materiałów oraz żądań zgłoszonych w trakcie postępowania, a także prawo do składania wniosków dowodowych. Pismo zostało doręczone przedsiębiorcy 10 lutego 2020 r.

Strona skorzystała z przysługujących jej praw, 14 lutego 2020 r. pełnomocnik strony zapoznał się z aktami sprawy w siedzibie Zarządzającego. Następnie piśmie z 17 lutego 2020 r. strona wypowiedziała się w sprawie zgromadzonych dowodów i materiałów.

Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów 23 kwietnia 2020 r., w sprawie DIH-2.712.12.2019.PS, wydał decyzję DIH-2 Nr 24/2020, w której nałożył na stronę obowiązek uiszczenia na rachunek Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów łącznej kwoty 4.920,00 złotych (słownie: cztery tysiące dziewięćset dwadzieścia złotych 00/100), uwzględniającej VAT, stanowiącej równowartość kosztów przeprowadzonych badań laboratoryjnych próbki paliwa stałego nr 0176/19/3859 w wysokości 1.599,00 zł (uwzględniającej VAT), próbki kontrolnej paliwa stałego nr 8102/19/3859 w wysokości 246,00 zł (uwzględniającej VAT) oraz kwoty stanowiącej równowartość kosztów ich pobrania do badań laboratoryjnych w wysokości 3.075,00 zł (uwzględniającej VAT). Na podstawie art. 24 ust. 4a ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów ustalił wysokość należności za badania laboratoryjne na podstawie poz. 18 (próbka paliwa stałego przeznaczona do badań nr 0176/19/3859) i poz. 19 (próbka kontrolna nr 8102/19/3859) załącznika nr 1, a koszty pobrania na podstawie poz. 14 załącznika nr 3 do faktury VAT nr FM/646/2019 z 19 listopada 2019 r. Decyzja została doręczona stronie 28 kwietnia 2020 r.

Pismem z 12 maja 2020 r., z zachowaniem ustawowego terminu, pełnomocnik strony wniósł o ponowne rozpatrzenie sprawy. Zaskarżonej decyzji zarzucił naruszenie:

- 1) art. 24 ust. 1a ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw, poprzez jego bezpodstawne zastosowanie;

- 2) art. 7 kpa poprzez zaniechanie czynności mających na celu dokładne wyjaśnienie stany faktycznego, co doprowadziło do wydania rozstrzygnięcia w oparciu o nieprawdziwe ustalenia faktyczne;
- 3) art. 77 kpa poprzez brak zebrania całego dostępnego materiału dowodowego potrzebnego do ustalenia okoliczności faktycznych, co doprowadziło do wydania rozstrzygnięcia w oparciu o nieprawdziwe ustalenia faktyczne;
- 4) błędną ocenę zgromadzonego materiału dowodowego polegającą na nieuzasadnionym przyjęciu, że badane paliwo stałe nie spełnia wymagań jakościowych;
- 5) art. 80 kpa poprzez przekroczenie zasady swobodnej oceny materiału dowodowego oraz dokonanie wybiórczej oceny tego materiału.

Pełnomocnik wniósł o uchylenie zaskarżonej decyzji i umorzenie postępowania. W uzasadnieniu pełnomocnik stwierdził, że w ocenie strony decyzja jest nieprawidłowa. Według strony badanie udokumentowane sprawozdaniem numer FM/549/14/2019 zostało przeprowadzone w sposób niezgodny z przepisami rozporządzenia Ministra Energii z dnia 27 września 2018 r. w sprawie metod badania jakości paliw stałych (Dz. U. z 2018 r. poz. 1893). W załączniku do ww. rozporządzenia w punkcie 7 określono:

- sposoby badania wymiaru ziarna oraz zawartości nadziarna i podziarna, które pod względem oznaczenia, rodzaju stosowanej aparatury i jej przygotowania, stosowanych odczynników oraz sposobu obliczania i podawania wyników, powinny być zgodne z normą PN-ISO 1953:1999,
- wymiary oczek sit kontrolnych dla paliwa stałego w rodzaju orzech, ustalono na 80 mm górny wymiar i 25 mm dolny wymiar.

Badanie przeprowadzone w oparciu o powyższe wytyczne potwierdziło, że przedmiotowe paliwo stałe spełniało wymagania jakościowe dla danego rodzaju paliwa. Pełnomocnik, za nieprawidłowe i bezpodstawne uznał dokonanie dodatkowej oceny przedmiotowego paliwa stałego przy użyciu innych niż określone w rozporządzeniu Ministra Energii w sprawie metod badania paliw stałych wymiarów sit, tj. górnego o rozmiarze 80,00 mm i dolnego o rozmiarze 40 mm. Ponadto pełnomocnik podniósł, że dostarczone przez stronę świadectwo jakości paliwa stałego nie stanowi dokumentu, do wystawienia którego była ona zobligowana oraz że przedmiotowy węgiel kamienny orzech został sprzedany na rzecz pośredniczącego podmiotu węglowego, w celu jego dalszej odsprzedaży. W związku z powyższym, zdaniem pełnomocnika, nie może ono stanowić wiążącej deklaracji ani podstawy ustalenia spełnienia norm jakościowych. Ponadto pełnomocnik podniósł, że w toku postępowania w sposób nieuzasadniony odmówiono przeprowadzenia dowodów zawnioskowanych przez stronę, tj. dowodu z zeznań świadka p. [xxx]. Pełnomocnik utrzymuje, że za podstawę odmowy przeprowadzenia dowodu nie może stanowić uznanie, iż wniosek dowodowy dotyczy okoliczności już stwierdzonych innymi dowodami, z uwagi na fakt, iż właśnie okoliczności sprawy są sporne. Zdaniem pełnomocnika, odmawiając przeprowadzenia dowodu organ prowadzący postępowanie pozbawił stronę prawa do obrony swojego stanowiska.

Pismem z 2 czerwca 2020 r. Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, zgodnie z art. 10 § 1 kpa, poinformował stronę o prawie wypowiedzenia się, co do zebranych dowodów i materiałów oraz żądań zgłoszonych w trakcie postępowania, składania wniosków dowodowych, a także do zapoznania się ze zgromadzonymi aktami sprawy

w siedzibie Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów. Zawiadomienie zostało doręczone pełnomocnikowi strony 2 czerwca 2020 r.

W piśmie z 10 czerwca 2020 r. pełnomocnik ponowił wniosek o przeprowadzenie dowodu z zeznań świadka, pracownika strony p. [xxx], na okoliczność ustalenia jakości badanego paliwa stałego, jego przeznaczenia oraz podmiotu na rzecz którego został zbyty.

W dniu 18 czerwca 2020 r. Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów po ponownym przeprowadzeniu postępowania wydał decyzję DIH-2 Nr 82/2019, którą utrzymał w mocy zaskarżoną decyzję DIH-2 Nr 24/2020 z 23 kwietnia 2020 r. Rozstrzygnięcie zostało doręczone 22 czerwca 2020 r. Powyższą decyzję podpisała Dyrektor Departamentu Inspekcji Handlowej.

Pełnomocnik stron z zachowaniem ustawowego terminu pismem z 22 lipca 2020 r. zaskarżył w całości decyzję Prezesa UOKiK DIH-2 Nr 82/2019 z 18 czerwca 2020 r. do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie. W treści skargi wniósł o jej uchylenie oraz zasądzenie na rzecz Skarżącego kosztów postępowania według norm prawem przepisanych. Zaskarżonej decyzji zarzucił naruszenie:

- 1) art. 24 ust. 1a ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw, poprzez jego bezpodstawne zastosowanie oraz poprzez oparcie rozstrzygnięcia na wynikach badań przeprowadzonych z naruszeniem obowiązujących przepisów, nie dających tym samym pewności, że ich wynik jest prawidłowy,
- 2) art. 7 kpa, poprzez zaniechanie czynności mających na celu dokładne wyjaśnienie stanu faktycznego co doprowadziło do wydania rozstrzygnięcia w oparciu o nieprawdziwe ustalenia faktyczne,
- 3) art. 8 kpa, polegające na podejmowaniu działań, które w żaden sposób nie mogą przyczynić się do pogłębienia zaufania obywateli do organów Państwa, poprzez:
a) wydanie rozstrzygnięcia w sytuacji niedostatecznego wyjaśnienia stanu faktycznego, b) wydanie rozstrzygnięcia w oparciu o wyniki badań przeprowadzonych z naruszeniem obowiązujących przepisów, nie dających tym samym pewności, że ich wynik jest prawidłowy,
- 4) art. 9 kpa, polegające na niedostatecznym, niejasnym i nieprecyzyjnym poinformowaniu o motywach rozstrzygnięcia,
- 5) art. 77 kpa, poprzez brak zebrania całego dostępnego materiału dowodowego potrzebnego do ustalenia okoliczności faktycznych sprawy, co doprowadziło do wydania rozstrzygnięcia w oparciu o nieprawdziwe ustalenia faktyczne,
- 6) art. 80 kpa, poprzez przekroczenie zasady swobodnej oceny materiału dowodowego oraz dokonanie wybiórczej oceny tego materiału,
- 7) dotyczące błędnej oceny zgromadzonego materiału dowodowego polegające na nieuzasadnionym przyjęciu, że badane paliwo stałe nie spełnia wymagań jakościowych,
- 8) postanowień rozporządzenia Ministra Energii w sprawie metod badania jakości paliw stałych poprzez oparcie rozstrzygnięcia na wynikach badań przeprowadzonych z naruszeniem obowiązujących przepisów, nie dających tym samym pewności, że ich wynik jest prawidłowy.

Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów w odpowiedzi wniósł o jej oddalenie oraz podtrzymał stanowisko zawarte w zaskarżonej decyzji.

Następnie w piśmie z 16 października 2020 r. organ wniósł o stwierdzenie nieważności zaskarżonej decyzji DIH-2 Nr 82/2019 z 18 czerwca 2020 r. ponieważ, została ona podpisana przez osobę, która w dacie wydania decyzji nie posiadała stosownego umocowania, co uprzednio nie zostało dostrzeżone.

Wojewódzki Sąd Administracyjny po rozpoznaniu w trybie uproszczonym na posiedzeniu niejawnym 11 grudnia 2020 r. sprawy ze skargi Cargosped Terminal Braniewo Sp. z o. o. w punkcie pierwszym wyroku (sygn. akt VI SA/Wa 1745/20) stwierdził nieważność zaskarżonej decyzji. W punkcie drugim zasądził od Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów na rzecz Skarżącej, kwotę 1114,00 złotych tytułem kosztów postępowania. W uzasadnieniu wyroku Wojewódzki Sąd Administracyjny w Warszawie zobowiązał organ, by rozpoznając ponownie sprawę dopilnował, aby rozstrzygnięcie w tej sprawie zostało wydane przez prawidłowo upoważnionego pracownika albo przez piastuna organu.

Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów po doręczeniu prawomocnego orzeczenia oraz zwrocie akt administracyjnych, pismem z 28 lipca 2021 r. zawiadomił pełnomocnika strony o przystąpieniu do rozpoznania wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy zakończonej decyzją DIH-2 Nr 24/2020 z 23 kwietnia 2020 r. W treści pisma organ pouczył strony o uprawnieniach wynikających z art. 10 § 1 kpa. Pismo zostało doręczone 12 sierpnia 2021 r.

Pełnomocnik strony w piśmie z 18 sierpnia 2021 r. podtrzymał stanowisko, że zgromadzone w sprawie dowody i materiały nie pozwalają na obciążenie strony kosztami przeprowadzonych badań próbek paliwa stałego. Ponadto w piśmie ponowiono wniosek o przeprowadzenie dowodu z zeznań świadka p. [xxx] (pracownika strony), na okoliczność ustalenia jakości badanego paliwa stałego, jego przeznaczenia oraz podmiotu, na rzecz którego został zbyty.

Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów ustalił i stwierdził.

Istotą rozpatrzenia wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy jest ponowne rozpoznanie i rozstrzygnięcie tożsamej przedmiotowo i podmiotowo sprawy administracyjnej w granicach wyznaczonych zaskarżonym rozstrzygnięciem organu. W toku postępowania organ dokonuje oceny, czy wniosek strony jest uzasadniony oraz sprawdza, czy wydana decyzja była prawidłowa.

Po ponownym przeanalizowaniu akt sprawy Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów wyczerpująco zbadął wszystkie istotne okoliczności faktyczne związane ze sprawą oraz zapoznał się z dowodami służącymi ustaleniu stanu faktycznego zgodnie z zasadami prawdy obiektywnej, dokonując przy tym wszechstronnej oceny materiału dowodowego.

Zgodnie z art. 3a ust. 1 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw, paliwa stałe przeznaczone do spalania w gospodarstwach domowych lub instalacjach spalania o nominalnej mocy cieplnej mniejszej niż 1 MW, o których mowa w art. 2 ust. 1 pkt 4a lit. a i b, wprowadzone do obrotu lub obejmowane procedurą celną dopuszczenia do obrotu z przeznaczeniem, o którym mowa w art. 1 ust. 2 spełniają wymagania jakościowe określone dla tego rodzaju paliwa ze względu na ochronę środowiska, wpływ na zdrowie ludzi oraz interesy konsumentów. Zgodnie z art. 3a ust. 2 ww. ustawy, Minister właściwy do spraw energii określi, w drodze rozporządzenia, wymagania jakościowe dla paliw stałych, o których mowa w art. 2 ust. 1 pkt 4a lit. a i b, z przeznaczeniem, o którym

mowa w art. 1 ust. 2, oraz dopuszczalny poziom odchylenia od tych wymagań, biorąc pod uwagę stan wiedzy technicznej w tym zakresie wynikający z badań tych paliw, a także doświadczeń w ich stosowaniu, ze szczególnym uwzględnieniem potrzeby poprawy jakości powietrza, w tym ograniczenia emisji do powietrza gazów cieplarnianych i innych substancji.

Zgodnie z art. 6c ust.1 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw, przedsiębiorca w momencie wprowadzania do obrotu paliw stałych, o których mowa w art. 2 ust. 1 pkt 4a lit. a i b ww. ustawy, wystawia dokument potwierdzający spełnienie przez paliwo stałe wymagań jakościowych określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 3a ust. 2 ww. ustawy, zwany dalej „świadectwem jakości”.

Zgodnie z art. 6d pkt 6 ww. ustawy, przedsiębiorca wprowadzający paliwo stałe do obrotu w świadectwie jakości wskazuje wartości parametrów paliwa stałego, dla którego jest wystawiane świadectwo jakości, określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 3a ust. 2 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw.

W myśl art. 24 ust. 1a ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw, jeżeli przeprowadzone badania wykazały, że paliwo stałe nie spełnia wymagań jakościowych określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 3a ust. 2 ww. ustawy lub wartości parametrów paliwa stałego są niezgodne z parametrami wskazanymi w świadectwie jakości, Zarządzający, w drodze decyzji, nakłada na kontrolowanego obowiązek uiszczenia kwoty stanowiącej równowartość kosztów przeprowadzonych badań próbki paliwa stałego przeznaczonej do badań i badań próbki kontrolnej oraz kwoty stanowiącej równowartość kosztów ich pobrania do badań.

Przeprowadzając ponownie postępowanie Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów oparł się na wynikach badań, przeprowadzonych przez niezależne laboratorium Polcargo International Sp. z o. o. w Szczecinie, dotyczących próbki paliwa stałego przeznaczonej do badań nr 0176/19/3859 oraz próbki kontrolnej nr 8102/19/3859. Powyższe próbki paliwa stałego, zostały pobrane przez inspektorów reprezentujących Warmińsko-Mazurskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej działających na podstawie upoważnienia nr DEg.8356.196.2019 podczas kontroli przeprowadzonej 29 października 2019 r. w Terminalu Przetadunkowym przy ul. [xxx]. Zgodnie z protokołem pobrania próbek paliwa stałego nr 1001, z partii paliwa stałego tj. węgla kamiennego orzech o masie 26 600 ton, znajdującej się na zestawie drogowym składającym się z ciągnika siodłowego marki IVECO o numerze rejestracyjnym [xxx] i naczepy o numerze rejestracyjnym [xxx], pobrano próbkę paliwa stałego przeznaczoną do badań nr 0176/19/3859 o masie 94,2 kg oraz próbkę kontrolną nr 8102/19/3859 o masie 93,5 kg. Zgodnie z protokołem przyjęcia do badań nr 549/14/19 ww. próbki zostały w tym samym dniu przekazane do niezależnego akredytowanego laboratorium Polcargo International Sp. z o.o. w Szczecinie. Wraz z próbkami węgla kamiennego orzech przekazano kopię wystawionego przez stronę świadectwa jakości paliw stałych nr 211/10/19 z 29 października 2019 r. Powyższe czynności zostały udokumentowane protokołem, nr akt kontroli DEg.8361.196.2019, który 29 października 2019 r. został sporządzony i odczytany w Terminalu Przetadunkowym przy ul. [xxx].

W treści protokołu kontrolowany przedsiębiorca został pouczony o wynikającym z art. 20 ust. 2 ustawy o Inspekcji Handlowej uprawnieniu do wniesienia uwag bezpośrednio do protokołu kontroli lub do wniesienia ich na piśmie do Wojewódzkiego Inspektora

Inspekcji Handlowej w ciągu 7 dni od dnia przedstawienia protokołu do podpisu. Osoba uprawniona do reprezentowania przedsiębiorcy podpisała powyższy protokół bez uwag 29 października 2019 r. Strona nie skorzystała z możliwości wniesienia uwag do protokołu na piśmie.

Zgodnie ze sprawozdaniem z badań laboratoryjnych nr FM/549/14/2019 z 7 listopada 2019 r., sporządzonym przez akredytowane, niezależne laboratorium Polcargo International Sp. z o.o. w Szczecinie, oferowany w dniu kontroli tj. 29 października 2019 r. węgiel kamienny orzech, nr próbki paliwa stałego przeznaczonej do badań 0176/19/3859, spełniał wymagania określone dla tego rodzaju paliwa stałego w rozporządzeniu Ministra Energii z dnia 27 września 2018 r. w sprawie wymagań jakościowych dla paliw stałych (Dz. U. z 2018 r. poz. 1890), zwanego dalej: „rozporządzeniem w sprawie wymagań jakościowych dla paliw stałych”. Natomiast badania udokumentowane sprawozdaniem nr FM/549/14/2019 z 7 listopada 2019 r., po uwzględnieniu dopuszczalnych odchyień, o których mowa w § 2 rozporządzenia w sprawie wymagań jakościowych dla paliw stałych, wykazały, że węgiel kamienny orzech, nr próbki paliwa stałego przeznaczonej do badań 0176/19/3859 nie spełniał wymagań jakościowych określonych w świadectwie jakości paliw stałych nr 211/10/19 z 29 października 2019 r. wystawionym przez stronę, z uwagi na zawyżoną zawartość podziarna, która wynosiła 27,2% przy wymaganiach jakościowych podanych w świadectwie jakości wynoszących od 0 do 10%.

Ponieważ badanie próbki paliwa stałego nr 0176/19/3859 wykazało niezgodność z parametrami wskazanymi w świadectwie jakości wystawionym przez przedsiębiorcę, badanie próbki kontrolnej paliwa stałego nr 8102/19/3859 przeprowadzono z urzędu, zgodnie z art. 22 ust. 7a pkt 2 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw. Sprawozdanie z badań przeprowadzonych przez Polcargo International Sp. z o.o. z siedzibą w Szczecinie nr FM/549/14A/2019 z 14 listopada 2019 r., po uwzględnieniu dopuszczalnych odchyień, o których mowa w § 2 rozporządzenia w sprawie wymagań jakościowych dla paliw stałych, potwierdziło, że próbka kontrolna nr 8102/19/3859 nie spełnia wymagań jakościowych określonych w wystawionym przez stronę świadectwie jakości badanego paliwa stałego nr 211/10/19 z uwagi na zawyżoną zawartość podziarna, która wynosiła 28,0% przy wymaganiach jakościowych podanych w świadectwie jakości wynoszących od 0 do 10%.

Warmińsko-Mazurski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej przy piśmie z 3 grudnia 2019 r. przesłał stronie egzemplarze sprawozdań z badań o numerach FM/549/14/2019 z 7 listopada 2019 r. i FM/549/14A/2019 z 14 listopada 2019 r. Następnie pismem z 15 stycznia 2020 r. przekazał akta kontroli oraz wyniki badań do Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, który jest Zarządzającym systemem monitorowania i kontrolowania jakości paliw, w celu wszczęcia postępowania administracyjnego w przedmiocie nałożenia na stronę obowiązku zwrotu kosztów przeprowadzonych badań laboratoryjnych.

Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, po ponownym przeanalizowaniu zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego, stwierdził, że przeprowadzone badania laboratoryjne udokumentowane sprawozdaniem z badań laboratoryjnych nr FM/549/14/2019 z 7 listopada 2019 r. i FM/549/14A/2019 z 14 listopada 2019 r. wykazały, że węgiel kamienny w sortymencie orzech wprowadzany do obrotu przez stronę 29 października 2019 r. jest niezgodny z parametrami wskazanymi w wystawionym przez nią świadectwie jakości paliwa stałego nr 211/10/19 z 29 października 2019 r. Ponieważ

badanie próbki paliwa stałego przeznaczonej do badań nr 0176/19/3859, po uwzględnieniu dopuszczalnych odchyień, o których mowa w § 2 rozporządzenia w sprawie wymagań jakościowych dla paliw stałych wykazało zawyżoną zawartość podziarna, która wynosiła 27,2% przy wymaganiach jakościowych podanych w świadectwie jakości wynoszących od 0 do 10%. Zawyżoną zawartość podziarna potwierdziło badanie próbki kontrolnej paliwa stałego nr 8102/19/3859, które wykazało zawartość podziarna, która wynosiła 28,0% przy wymaganiach jakościowych podanych w świadectwie jakości wynoszących od 0 do 10%.

W związku z powyższym, Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów stwierdził, że decyzja DIH-2 Nr 24/2020 z 23 kwietnia 2020 r. wydana w sprawie DIH-2.712.12.2019.PS, w której nałożył na CARGOSPED Terminal Braniewo Spółkę z ograniczoną odpowiedzialnością obowiązek uiszczenia na rachunek Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów łącznej kwoty 4.920,00 złotych (słownie: cztery tysiące dziewięćset dwadzieścia złotych 00/100), uwzględniającej VAT, stanowiącej równowartość kosztów przeprowadzonych badań laboratoryjnych próbki paliwa stałego przeznaczonej do badań nr 0176/19/3859 w wysokości 1.599,00 zł (uwzględniającej VAT), próbki kontrolnej paliwa stałego nr 8102/19/3859 w wysokości 246,00 zł (uwzględniającej VAT) oraz kwoty stanowiącej równowartość kosztów ich pobrania do badań laboratoryjnych w wysokości 3.075,00 zł (uwzględniającej VAT), jest słuszna i zgodna z prawem. Na podstawie art. 24 ust. 4a ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw koszty zostały ustalone na podstawie poz. 18 (próbka paliwa stałego przeznaczona do badań nr 0176/19/3859) i poz. 19 (próbka kontrolna nr 8102/19/3859) załącznika nr 1, a koszty pobrania na podstawie poz. 14 załącznika nr 3 do faktury VAT nr FM/646/2019 z dnia 19 listopada 2019 r., wystawionej przez niezależne akredytowane laboratorium Polcargo International Sp. z o.o. w Szczecinie.

Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, przeprowadzając ponownie postępowanie, w pierwszej kolejności wyjaśnia, że twierdzenia pełnomocnika podniesione w uzasadnieniu wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy, jakoby strona nie była zobligowana do wystawienia świadectwa jakości paliwa stałego w sytuacji, gdy przedmiotowy węgiel kamienny w sortymencie orzech został sprzedany na rzecz pośredniczącego podmiotu węglowego w celu jego dalszej odsprzedaży, a zatem nie może ono stanowić wiążącej deklaracji ani podstawy ustalenia spełnienia norm jakościowych, są sprzeczne z obowiązującymi przepisami ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw.

Należy wyjaśnić, że zgodnie z art. 2 ust. 1 pkt. 14a ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw, wprowadzanie do obrotu paliw stałych oznacza sprzedaż lub inną formę ich zbycia na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, z przeznaczeniem, o którym mowa w art. 1 ust. 2. Należy także wskazać, iż zgodnie z art. 6c ust. 1 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw, przedsiębiorca w momencie wprowadzania do obrotu paliwa stałego przeznaczonego dla gospodarstw domowych oraz do spalania w instalacjach o nominalnej mocy cieplnej mniejszej niż 1MW, o którym mowa w art. 2 ust. 1 pkt 4a lit. a i b ww. ustawy, wystawia dokument potwierdzający spełnienie przez paliwo stałe wymagań jakościowych określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 3a ust. 2 ww. ustawy, zwany „świadectwem jakości”. Za paliwa stałe w myśl art. 2 ust. 1 pkt 4a lit. a, b ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw uznaje się m.in.: węgiel kamienny, brykiety lub pelety zawierające co najmniej 85% węgla kamiennego oraz produkty w postaci stałej otrzymywane w procesie przeróbki termicznej

węgla kamiennego lub węgla brunatnego przeznaczone do spalania. Jak stanowi art. 6c ust. 2 ww. ustawy, kopia świadectwa jakości poświadczona za zgodność z oryginałem przez przedsiębiorcę wprowadzającego do obrotu paliwo stałe jest przekazywana każdemu podmiotowi, który nabywa paliwo stałe. W myśl art. 6c ust. 3 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw, świadectwo jakości jest przechowywane przez przedsiębiorcę, o którym mowa w ust. 1, przez okres 2 lat, licząc od dnia jego wystawienia. Zakres przedmiotowy świadectwa jakości został zdefiniowany w art. 6d ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw. Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów wskazuje, iż z akt sprawy wynika, że strona jest przedsiębiorcą wpisanym do Rejestru Przedsiębiorców Krajowego Rejestru Sądowego pod numerem 0000157107, którego przedmiotem działania jest m.in. sprzedaż hurtowa paliw i produktów pochodnych. Z załączonych do akt kontroli DEg.8361.196.2019 dokumentów dotyczących jakości wprowadzanego do obrotu paliwa stałego wynika, że spełnia ono wymagania jakościowe określone w przepisach wydanych na podstawie art. 3a ust. 2 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw, czyli jest przeznaczone do użycia w gospodarstwach domowych lub instalacjach spalania o nominalnej mocy cieplnej poniżej 1 MW. W świetle powyższego Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów stwierdza, że strona w momencie wprowadzania do obrotu paliwa stałego, tj. węgla kamiennego w sortymencie orzech była zobligowana do wystawienia świadectwa jakości i jak wynika z akt kontroli nr DEg.8361.196.2019, obowiązek ten zrealizowała wystawiając świadectwo jakości nr 211/10/2019. Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów wyjaśnia, że o przeznaczeniu danego paliwa stałego do użycia, o którym mowa w art. 1 ust. 2 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw, decyduje fakt, że posiada ono określone parametry chemiczne i fizyczne określone w przepisach wydanych na podstawie art. 3a ust. 2 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw, tj. w rozporządzeniu w sprawie wymagań jakościowych dla paliw stałych. Ponadto, zgodnie z art. 3a ust. 1 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw, paliwa stałe, o których mowa w art. 2 ust. 1 pkt 4a lit. a i b ww. ustawy, czyli węgiel kamienny, brykiety lub pelety zawierające co najmniej 85% węgla kamiennego, oraz produkty w postaci stałej otrzymywane w procesie przeróbki termicznej węgla kamiennego lub węgla brunatnego przeznaczone do spalania, wprowadzane do obrotu lub obejmowane procedurą celną dopuszczenia do obrotu z przeznaczeniem, o którym mowa w art. 1 ust. 2 ustawy, czyli w gospodarstwach domowych bądź instalacjach spalania o nominalnej mocy cieplnej mniejszej niż 1 MW, spełniają wymagania jakościowe określone dla tego rodzaju paliwa ze względu na ochronę środowiska, wpływ na zdrowie ludzi oraz interesy konsumentów.

Z protokołu kontroli DEg.8361.196.2019 wynika, że strona w momencie rozpoczęcia czynności kontrolnych wprowadzała do obrotu paliwo stałe spełniające wymagania jakościowe określone w przepisach wydanych na podstawie art. 3a ust. 2 ww. ustawy, czyli przeznaczone do użycia w gospodarstwach domowych lub instalacjach spalania o nominalnej mocy cieplnej poniżej 1 MW. Zgodnie z dyspozycją art. 6c ust. 1 ww. ustawy, strona wystawiła dla przedmiotowego paliwa stałego świadectwo jakości. W dokumencie tym, o numerze 211/10/19, wystawionym 29 października 2019 r., przedsiębiorca w rubryce 5 wskazał, że podstawę do uznania, że „węgiel kamienny orzech satek 40-80” spełnia wymagania jakościowe określone w przepisach wydanych na podstawie art. 3a ust. 2 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw, stanowi protokół badań laboratoryjnych nr 1113/WG/1113 z 22 listopada 2018 r. Ponadto przedsiębiorca,

w rubryce nr 9 świadectwa jakości nr 211/10/19, zgodnie z wymaganiami ustawowymi oświadczył, że paliwo stałe, dla którego wystawiane jest świadectwo jakości, spełnia wymagania jakościowe określone w przepisach wydanych na podstawie art. 3a ust. 2 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw. Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów wyjaśnia, że sformułowanie użyte w art. 6c ust. 2 ww. ustawy: „każdemu podmiotowi, który nabywa paliwo stałe” oznacza również przedsiębiorców posiadających status pośredniczącego podmiotu węglowego nabywających od strony paliwa stałe w celu dalszej odsprzedaży.

Odnosząc się do podniesionego we wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy zarzutu, że w toku postępowania w sposób nieuzasadniony odmówiono przeprowadzenia dowodów zawnioskowanych przez stronę, tj. dowodu z zeznań świadka p. [xxx], ponowionego przez pełnomocnika w piśmie z 10 czerwca 2020 r., co pozbawiło stronę prawa do obrony, Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów stwierdził, że jest bezpodstawny i nie zasługuje na uwzględnienie.

Strona w piśmie z 17 lutego 2020 r. m.in. wniosła o uzupełnienie materiału dowodowego o załączone do pisma dokumenty w postaci faktury VAT 0211/10/19/FHW z 29 października 2019 r., dokument WZ 1912/10/2019, oświadczenie nabywcy zakwestionowanego paliwa stałego oraz odpis KRS nabywcy oraz o przeprowadzenie dowodu z zeznań świadka p. [xxx] - pracownika strony, na okoliczność ustalenia jakości badanego paliwa stałego, jego przeznaczenia oraz podmiotu na rzecz którego został zbyty. Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów wyjaśnia, że zgodnie z art. 78 § 1 kpa, żądanie strony dotyczące przeprowadzenia dowodu należy uwzględnić, jeżeli przedmiotem dowodu jest okoliczność mająca znaczenie dla sprawy. Postępowanie w niniejszej sprawie toczy się w przedmiocie nałożenia na stronę obowiązku uiszczenia kwoty stanowiącej równowartość kosztów przeprowadzonych badań próbki paliwa stałego przeznaczonej do badań i badań próbki kontrolnej oraz kwoty stanowiącej równowartość kosztów ich pobrania. Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, który jest Zarządzającym systemem monitorowania i kontrolowania jakości paliw nakłada ww. obowiązek jeżeli przeprowadzone badania wykazały, że paliwo stałe nie spełnia wymagań jakościowych określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 3a ust. 2 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw lub wartości parametrów paliwa stałego są niezgodne z parametrami wskazanymi w świadectwie jakości. Rozpatrując ponownie sprawę, Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów stwierdził, że ze zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego wynika, że strona jako przedsiębiorca wprowadzała do obrotu paliwo stałe w postaci węgla kamiennego w sortymencie orzech, dla którego wystawiła świadectwo jakości nr 211/10/19. Z partii ww. paliwa stałego o masie 26,600 tony zostały pobrane próbka paliwa stałego przeznaczona do badań nr 0176/19/3859 o masie 94,2 kg oraz próbka kontrolna nr 8102/19/3859 o masie 93,5 kg, co zostało udokumentowane protokołem pobrania próbek paliwa stałego nr 1001 z 29 października 2019 r., znajdującym się w aktach kontroli DEg.8361.196.2019. Ponadto z treści sprawozdania z badań nr FM/549/14/2019, po uwzględnieniu dopuszczalnych odchyień, o których mowa w § 2 rozporządzenia w sprawie wymagań jakościowych dla paliw stałych, wynika, że oferowany w dniu kontroli tj. 29 października 2019 r. węgiel kamienny w sortymencie orzech, nr próbki paliwa stałego przeznaczonej do badań 0176/19/3859, spełniał wymagania określone dla tego rodzaju paliwa w tabeli nr 2 załącznika do ww. rozporządzenia. Natomiast nie spełniał

wymagań jakościowych określonych w świadectwie jakości paliw stałych nr 211/10/19 z 29 października 2019 r. wystawionym przez stronę, z uwagi na zawyżoną zawartość podziarna, która wynosiła 27,2% przy wymaganiach jakościowych podanych w świadectwie jakości wynoszących od 0 do 10%. Powyższy fakt potwierdziło przeprowadzone z urzędu na podstawie art. 22 ust. 7a pkt 2 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw badanie próbki kontrolnej nr 8102/19/3859, udokumentowane protokołem nr FM/549/14A/2019, które potwierdziło niespełnienie wymagań jakościowych określonych w wystawionym przez stronę świadectwie jakości nr 211/10/19 z uwagi na zawyżoną zawartość podziarna, która wynosiła 28,0% przy wymaganiach jakościowych podanych w świadectwie jakości wynoszących od 0 do 10%. Tym samym ziściła się przesłanka nałożenia na stronę obowiązku, o którym mowa w art. 24 ust. 1a ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw uiszczenia kwoty stanowiącej równowartość kosztów przeprowadzonych badań próbki paliwa stałego przeznaczonej do badań i badań próbki kontrolnej oraz kwoty stanowiącej równowartość kosztów ich pobrania, bowiem faktyczne wartości parametrów paliwa stałego są niezgodne z parametrami wskazanymi w świadectwie jakości. W świetle powyższego, wnioski pełnomocnika strony o dołączenie do materiału dowodowego dokumentów w postaci:

- 1) faktury VAT 0211/10/19/FHW z 29 października 2019 r.,
- 2) WZ 1912/10/2019,
- 3) oświadczenia nabywcy zakwestionowanego paliwa stałego,
- 4) odpisu KRS nabywcy, oraz

przeprowadzenia dowodu z zeznań świadka p. [xxx], na okoliczność ustalenia jakości badanego paliwa stałego, jego przeznaczenia oraz podmiotu na rzecz którego został zbyty, dotyczą okoliczności, które nie mają znaczenia dla rozstrzygnięcia sprawy. Zatem słuszne i zgodne z obowiązującym prawem było postanowienie w treści uzasadnienia decyzji DIH-2 Nr 24/2020 z 23 kwietnia 2020 r. o nieuwzględnieniu zgłoszonego w postępowaniu wniosku dowodowego.

Odnosząc się do zarzutu naruszenia art. 24 ust. 1a ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw, poprzez jego bezpodstawne zastosowanie, Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów stwierdził, że jest bezpodstawny i nie zasługuje na uwzględnienie.

Organ wyjaśnia, że przepis art. 24 ust. 1a ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw stanowi, że jeżeli przeprowadzone badania wykazały, że paliwo stałe nie spełnia wymagań jakościowych określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 3a ust. 2 lub wartości parametrów paliwa stałego są niezgodne z parametrami wskazanymi w świadectwie jakości, Zarządzający, w drodze decyzji, nakłada na kontrolowanego obowiązek uiszczenia kwoty stanowiącej równowartość kosztów przeprowadzonych badań próbki paliwa stałego przeznaczonej do badań i badań próbki kontrolnej oraz kwoty stanowiącej równowartość kosztów ich pobrania. Należy wskazać, że na podstawie upoważnienia ustawowego zawartego w art. 3a ust. 2 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw zostało wydane rozporządzenie w sprawie wymagań jakościowych dla paliw stałych. W załączniku do ww. rozporządzenia, w tabeli nr 2, określono wymagania jakościowe dla węgla kamiennego orzech. W rozpatrywanej sprawie poza sporem pozostaje fakt stwierdzony na podstawie badań laboratoryjnych udokumentowanych sprawozdaniem nr FM/549/14/2019 z 7 listopada 2019 r., że paliwo stałe tj. węgiel kamienny orzech spełniał wymagania jakościowe określone

dla tego rodzaju węgla kamiennego w tabeli nr 2 załącznika do rozporządzenia w sprawie wymagań jakościowych dla paliw stałych. Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów stwierdził, że niewątpliwym jest również, iż badanie udokumentowane sprawozdaniem nr FM/549/14/2019 z 7 listopada 2019 r. wykazało niezgodność parametrów jakościowych deklarowanych w świadectwie jakości nr 211/10/19 z 29 października 2019 r. wystawionym przez stronę dla przedmiotowego węgla kamiennego orzech ze stanem faktycznym, z uwagi na zawyżoną zawartość podziarna, która wynosiła 27,2% przy wymaganiach jakościowych podanych w świadectwie jakości wynoszących od 0 do 10%. Niezgodność parametrów jakościowych podanych w świadectwie jakości nr 211/10/19 z 29 października 2019 r. wystawionym przez stronę ze stanem faktycznym potwierdziły badania próbki kontrolnej przedmiotowego węgla kamiennego w sortymencie orzech, udokumentowane sprawozdaniem z badań nr FM/549/14A/2019 z 14 listopada 2019 r. Badanie to wykazało zawyżoną zawartość podziarna, która wynosiła 28,0% przy wymaganiach jakościowych podanych w świadectwie jakości wynoszących od 0 do 10%. W świetle powyższego Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów uznał, że zarzut naruszenia art. 24 ust. 1a ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw jest bezpodstawny, ponieważ ziszcza się przesłanka, zgodnie z którą jest zobowiązany nałożyć na kontrolowanego obowiązek uiszczenia kwoty stanowiącej równowartość kosztów przeprowadzonych badań próbki paliwa stałego przeznaczonej do badań i badań próbki kontrolnej oraz kwoty stanowiącej równowartość kosztów ich pobrania, jeżeli przeprowadzone badania wykazały, że wartości parametrów paliwa stałego są niezgodne z parametrami wskazanymi w świadectwie jakości.

Odnosząc się do zarzutu naruszenia art. 7 kpa, poprzez zaniechanie czynności mających na celu dokładne wyjaśnienie stanu faktycznego, co doprowadziło do wydania rozstrzygnięcia w oparciu o nieprawdziwe ustalenia faktyczne, Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów stwierdził, że jest bezpodstawny i nie zasługuje na uwzględnienie.

Wyrażona w art. 7 kpa zasada postępowania administracyjnego odnosi się w równym stopniu do zakresu i wnikliwości postępowania wyjaśniającego i dowodowego, jak i do stosowania norm prawa materialnego, to jest do całokształtu przepisów prawnych służących załatwieniu sprawy. Zgromadzony w sprawie materiał dowodowy, pozwalał na pełną i dogłębną analizę sprawy. Organ kontrolny działając na podstawie i w ramach upoważnienia do przeprowadzenia kontroli numer DEg.8356.196.2019 z 29 października 2019 r., przeprowadził kontrolę w zakresie jakości paliw stałych, zgodnie z przepisami ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw. Upoważnienie do przeprowadzenia kontroli zawierało wszystkie wymagane prawem elementy, w tym wskazanie podstawy prawnej podjętych i przeprowadzonych czynności, jak i pouczenie o prawach i obowiązkach kontrolowanego przedsiębiorcy. Pobranie próbek paliwa stałego orzech również zostało udokumentowane protokołem nr 1001 z 29 października 2019 r., który zawierał informację o stosowanych procedurach. Przeprowadzone czynności kontrolne zostały udokumentowane w protokole kontroli z 29 października 2019 r., nr akt kontroli DEg.8361.196.2019, strona została pouczone o przysługującym jej prawie do wniesienia uwag bezpośrednio do protokołu lub na piśmie w terminie 7 dni od przedstawienia protokołu do kontroli. Przedsiębiorca nie zgłosił uwag do protokołu ani nie przestał ich na piśmie. Przepisy prawa służące załatwieniu sprawy nie budziły wątpliwości interpretacyjnych i zostały uwzględnione zarówno przy realizacji czynności przez organ

kontrolny jak i w toku postępowania administracyjnego prowadzonego przez Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów. Natomiast strona nie wskazała żadnych faktów, które uważa za nieprawdziwe.

Odnosząc się do zarzutu naruszenia art. 77 kpa, poprzez brak zebrania całego dostępnego materiału dowodowego potrzebnego do ustalenia okoliczności faktycznych, co doprowadziło do wydania rozstrzygnięcia w oparciu o nieprawdziwe ustalenia faktyczne, Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów stwierdził, że jest bezpodstawny i nie zasługuje na uwzględnienie.

Należy wskazać, iż organ w prowadzonym postępowaniu, zgodnie z art. 77 kpa, oparł się na ustaleniach kontroli oraz na wynikach przeprowadzonych badań laboratoryjnych. Dowodem w sprawie jest protokół kontroli z 29 października 2019 r. nr DEg.8361.196.2019 oraz sprawozdanie z badań nr FM/549/14/2019 z 7 listopada 2019 r. oraz sprawozdanie z badań nr FM/549/14A/2019 z 14 listopada 2019 r. Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów wyjaśnia, że wyrażony w art. 77 kpa obowiązek zebrania i rozpatrzenia całego materiału dowodowego przez organ administracji publicznej należy rozumieć w ten sposób, że organ albo czyni to z własnej inicjatywy, jeżeli uważa za konieczne do prawidłowego rozstrzygnięcia sprawy, albo gromadzi w aktach sprawy dowody wskazane lub dostarczone przez strony, jeżeli mają one znaczenie dla sprawy, co podlega ocenie organu. Zgodnie z art. 24 ust. 1a ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw jeżeli przeprowadzone badania wykazały, że paliwo stałe nie spełnia wymagań jakościowych określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 3a ust. 2 lub wartości parametrów paliwa stałego są niezgodne z parametrami wskazanymi w świadectwie jakości, Zarządzający, w drodze decyzji, nakłada na kontrolowanego obowiązek uiszczenia kwoty stanowiącej równowartość kosztów przeprowadzonych badań próbki paliwa stałego przeznaczonej do badań i badań próbki kontrolnej oraz kwoty stanowiącej równowartość kosztów ich pobrania do badań. Z materiału dowodowego zgromadzonego w sprawie wynika, że przedmiotowe paliwo stałe tj. węgiel kamienny orzech spełnia wymagania określone w przepisach wydanych na podstawie art. 3a ust. 2 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw, czyli spełnia w parametry jakościowe określone dla tego rodzaju paliwa w tabeli nr 2 załącznika do rozporządzenia w sprawie wymagań jakościowych dla paliw stałych. Powyższą okoliczność potwierdza sprawozdanie z badań nr FM/549/14/2019 z 7 listopada 2019 r. Jednocześnie powyższe badanie wykazało, że przedmiotowy węgiel kamienny orzech nie spełnia wymagań jakościowych wskazanych przez stronę w świadectwie jakości nr 211/10/19, z uwagi na zawyżoną zawartość podziarna. Powyższy fakt potwierdziły badania próbki kontrolnej paliwa stałego nr 8102/19/3859 udokumentowane sprawozdaniem nr FM/549/14A/2019 z 14 listopada 2019 r., które wykazały zawyżoną zawartość podziarna w stosunku do wartości wskazanej przez przedsiębiorcę w świadectwie jakości paliw stałych nr 211/10/19. Powyższe świadczy w sposób niewątpliwy, że ziściła się przestana obligująca Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów do nałożenia na stronę obowiązku uiszczenia kwoty stanowiącej równowartość kosztów przeprowadzonych badań próbki paliwa stałego przeznaczonej do badań i badań próbki kontrolnej oraz kwoty stanowiącej równowartość kosztów ich pobrania do badań. Należy wskazać, iż strona nie wskazała okoliczności sprawy, które jej zdaniem są nieprawdziwe, ani nie przedstawiła żadnych dowodów w tej kwestii. Organ po przeanalizowaniu zebranych w sprawie dowodów wskazuje, iż zasada, o której mowa w art. 77 kpa została w pełni zrealizowana.

Odnosząc się do zarzutu błędnej oceny zgromadzonego materiału dowodowego polegająca na nieuzasadnionym przyjęciu, że badane paliwo stałe nie spełnia wymagań jakościowych, Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów stwierdził, że jest bezpodstawny i nie zasługuje na uwzględnienie.

W uzasadnieniu wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy pełnomocnik podnosi argumentację przytoczoną w piśmie z 17 lutego 2020 r., że badanie udokumentowane sprawozdaniem numer FM/549/14/2019 zostało przeprowadzone w sposób niezgodny z przepisami rozporządzenia Ministra Energii z dnia 27 września 2018 r. w sprawie metod badania jakości paliw stałych (Dz. U. z 2018 r. poz. 1893). W załączniku do ww. rozporządzenia w punkcie 7 określono:

- sposoby badania wymiaru ziarna oraz zawartości nadziarna i podziarna, które pod względem oznaczenia, rodzaju stosowanej aparatury i jej przygotowania, stosowanych odczynników oraz sposobu obliczania i podawania wyników, powinny być zgodne z normą PN-ISO 1953:1999,
- wymiary oczek sit kontrolnych dla paliwa stałego w rodzaju orzech, ustalono na 80 mm górny wymiar i 25 mm dolny wymiar.

Badanie przeprowadzone w oparciu o powyższe wytyczne potwierdziło, że przedmiotowe paliwo stałe spełniało wymagania jakościowe dla danego rodzaju paliwa. Pełnomocnik, za nieprawidłowe i bezpodstawne uznał dokonanie dodatkowej oceny przedmiotowego paliwa stałego przy użyciu innych niż określone w ww. rozporządzeniu w sprawie metod badania paliw stałych wymiarów sit, tj. górnego o rozmiarze 80,00 mm i dolnego o rozmiarze 40 mm.

Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów wyjaśnia, że badanie parametru zawartość podziarna próbki paliwa stałego przeznaczonej do badań nr 0176/19/3859 przeprowadzono metodą wskazaną w normie PN-ISO 1953:1999, przy czym w pkt I sprawozdania z badań nr FM/549/14/2019 dokonano oceny zgodności parametru zawartość podziarna w stosunku do wymagań jakościowych określonych w rozporządzeniu w sprawie wymagań jakościowych dla paliw stałych, gdzie zawartość podziarna określa się na sicie o wymiarze oczka 25 mm. Badanie ww. parametru w sposób niewątpliwy wykazało, że badany węgiel kamienny orzech spełnia wymagania jakościowe określone w przywołanym wyżej rozporządzeniu. Natomiast w pkt II sprawozdania nr FM/549/14/2019 dokonano oceny parametru zawartość podziarna w stosunku do wartości wskazanej przez przedsiębiorcę w świadectwie jakości nr 211/10/19, w którym w rubryce 7. „Wartość wskazana przez przedsiębiorcę” w wierszu „wymiar ziarna” wskazano, wyrażony w mm przedział „40,00-80,00”. Powyższy zapis oznacza, iż przedsiębiorca we wprowadzanym do obrotu 29 października 2019 r. węglu kamiennym orzech, jako podziarno, wskazał ziarno o wymiarze mniejszym niż 40 mm. Zatem prawidłowe było przeprowadzenie badania parametru zawartość podziarna metodą wskazaną w normie PN-ISO 1953:1999, z zastosowaniem sita o wielkości oczka równej minimalnemu wymiarowi ziarna wskazanemu przez przedsiębiorcę w świadectwie jakości nr 211/10/19. Badanie to wykazało przekroczenie deklarowanej procentowej zawartości podziarna, bowiem maksymalna wskazana przez przedsiębiorcę zawartość podziarna wynosiła 10%, zaś badanie wykazało 27,2%. Z uwagi na powyższy wynik badanie próbki kontrolnej w zakresie parametru zawartość podziarna przeprowadzono z urzędu. Badanie to udokumentowane sprawozdaniem z badań nr FM/549/14A/2019, wykonano metodą wskazaną w normie PN-ISO 1953:1999 z zastosowaniem sita o wymiarze oczka 40 mm, czyli

minimalnym wymiarze ziarna wskazanym przez przedsiębiorcę w świadectwie jakości nr 211/10/19. Badanie to potwierdziło przekroczenie deklarowanej procentowej zawartości podziarna o 18%, bowiem maksymalna wskazana przez przedsiębiorcę zawartość podziarna wynosiła 10%, zaś badanie wykazało 28%. W świetle powyższego, Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów wyjaśnia, że przepis art. 24 ust. 1a ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw, nakazuje dokonanie oceny zgodności parametrów badanego paliwa stałego zarówno w odniesieniu do wartości wskazanych w przepisach wydanych na podstawie art. 3a ust. 2 jak i wartości wskazanych przez przedsiębiorcę w świadectwie jakości.

Odnosząc się do zarzutu naruszenia art. 80 kpa, poprzez przekroczenie zasady swobodnej oceny materiału dowodowego oraz dokonanie wybiórczej oceny tego materiału, Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów stwierdził, że jest bezpodstawny i nie zasługuje na uwzględnienie.

Organ na podstawie protokołu z 29 października 2019 r., nr akt kontroli DEg.8361.196.2019 oraz przeprowadzonych badań laboratoryjnych udokumentowanych sprawozdaniami nr FM/549/14/2019 z 7 listopada 2019 r. i nr FM/549/14A/2019 z 14 listopada 2019 r., czyli całokształtu zgromadzonego w tej sprawie materiału dowodowego ocenił, że badany węgiel kamienny orzech nie spełniał wymagań jakościowych wskazanych przez stronę w świadectwie jakości paliw stałych nr 211/10/19 z 29 października 2019 r. Organ ustalił, iż w tej sprawie ziściła się przesłanka z art. 24 ust. 1a zdanie drugie, ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw, zgodnie z którą jeżeli przeprowadzone badania wykazały, że wartości parametrów paliwa stałego są niezgodne z parametrami wskazanymi w świadectwie jakości, Zarządzający, w drodze decyzji, nakłada na kontrolowanego obowiązek uiszczenia kwoty stanowiącej równowartość kosztów przeprowadzonych badań próbki paliwa stałego przeznaczonej do badań i badań próbki kontrolnej oraz kwoty stanowiącej równowartość kosztów ich pobrania do badań.

Po ponownym przeprowadzeniu postępowania Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów stwierdził, że wniosek o umorzenie postępowania administracyjnego w tej sprawie jest bezprzedmiotowy i nie zasługuje na uwzględnienie. Organ w momencie stwierdzenia, iż dane postępowanie stało się bezprzedmiotowe w całości lub w części wydaje decyzję o umorzeniu postępowania odpowiednio w całości lub w części. Jak wykazano powyżej postępowanie nie jest bezprzedmiotowe ponieważ art. 24 ust. 1a ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw stanowi, że jeżeli przeprowadzone badania wykazały, że paliwo stałe nie spełnia wymagań jakościowych określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 3a ust. 2 ww. ustawy lub wartości parametrów paliwa stałego są niezgodne z parametrami wskazanymi w świadectwie jakości, Zarządzający, w drodze decyzji, nakłada na kontrolowanego obowiązek uiszczenia kwoty stanowiącej równowartość kosztów przeprowadzonych badań próbki paliwa stałego przeznaczonej do badań i próbki kontrolnej oraz kwoty stanowiącej równowartość kosztów ich pobrania. Zarządzającym systemem monitorowania i kontrolowania jakości paliw, o którym mowa w art. 11 ust. 1 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw, na podstawie art. 12 ust. 1 ww. ustawy jest Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów.

W rozpatrywanej ponownie sprawie niewątpliwym jest, że przeprowadzone badania laboratoryjne wykazały niezgodność wartości parametru jakościowego zawartość podziarna z wartością tego parametru wskazaną w treści świadectwa jakości nr 211/10/19, które

strona wystawiła 29 października 2019 r. Zatem istnieje zgodny z dyspozycją zawartą w art. 24 ust. 1a ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw przedmiot postępowania w sprawie nałożenia na stronę obowiązku uiszczenia kwoty stanowiącej równowartość kosztów badań laboratoryjnych próbki paliwa stałego przeznaczonej do badań, próbki kontrolnej oraz kwoty stanowiącej równowartość kosztów ich pobrania.

Odnosząc się do podniesionego w piśmie z 18 sierpnia 2021 r. wniosku o przeprowadzenie dowodu z zeznań świadka p. [xxx], Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów wyjaśnia, że zgodnie z art. 78 § 1 kpa, żądanie strony dotyczące przeprowadzenia dowodu należy uwzględnić, jeżeli przedmiotem dowodu jest okoliczność mająca znaczenie dla sprawy. Postępowanie w niniejszej sprawie toczy się w przedmiocie nałożenia na stronę obowiązku uiszczenia kwoty stanowiącej równowartość kosztów przeprowadzonych badań próbki paliwa stałego przeznaczonej do badań i badań próbki kontrolnej oraz kwoty stanowiącej równowartość kosztów ich pobrania. Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, który jest Zarządzającym systemem monitorowania i kontrolowania jakości paliw nakłada ww. obowiązek jeżeli przeprowadzone badania wykazały, że paliwo stałe nie spełnia wymagań jakościowych określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 3a ust. 2 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw lub wartości parametrów paliwa stałego są niezgodne z parametrami wskazanymi w świadectwie jakości. Rozpatrując ponownie sprawę, Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów stwierdził, że przeprowadzone badania laboratoryjne wykazały, że oferowany w dniu kontroli tj. 29 października 2019 r. węgiel kamienny w sortymencie orzech, nr próbki paliwa stałego przeznaczonej do badań 0176/19/3859, spełniał wymagania określone dla tego rodzaju paliwa w tabeli nr 2 załącznika do ww. rozporządzenia. Natomiast nie spełniał wymagań jakościowych określonych w świadectwie jakości paliw stałych nr 211/10/19 z 29 października 2019 r. wystawionym przez stronę, z uwagi na zawyżoną zawartość podziarna, która wynosiła 27,2% przy wymaganiach jakościowych podanych w świadectwie jakości wynoszących od 0 do 10%. Powyższy fakt potwierdziło przeprowadzone z urzędu na podstawie art. 22 ust. 7a pkt 2 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw badanie próbki kontrolnej nr 8102/19/3859, udokumentowane protokołem nr FM/549/14A/2019, które potwierdziło niespełnienie wymagań jakościowych określonych w wystawionym przez stronę świadectwie jakości nr 211/10/19 z uwagi na zawyżoną zawartość podziarna, która wynosiła 28,0% przy wymaganiach jakościowych podanych w świadectwie jakości wynoszących od 0 do 10%. Tym samym ziszcza się przesłanka nałożenia na stronę obowiązku, o którym mowa w art. 24 ust. 1a ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw uiszczenia kwoty stanowiącej równowartość kosztów przeprowadzonych badań próbki paliwa stałego przeznaczonej do badań i badań próbki kontrolnej oraz kwoty stanowiącej równowartość kosztów ich pobrania, bowiem faktyczne wartości parametrów paliwa stałego są niezgodne z parametrami wskazanymi w świadectwie jakości. W związku z powyższym Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów postanowił o nieuwzględnieniu wniosku Strony o przeprowadzenie dowodu z zeznań świadka p. [xxx].

Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, po ponownym przeprowadzeniu postępowania ocenił, że okoliczności wskazane w treści wniosku pełnomocnika strony o ponowne rozpatrzenie sprawy, ponowione w treści pisma z 18 sierpnia 2021 r. nie stanowią przesłanki do uchylenia decyzji DIH-2 Nr 24/2020 z 23 kwietnia 2020 r. wydanej

w sprawie DIH-2.712.12.2020.PS, nakładającej na [xxxx] obowiązek uiszczenia na rachunek Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów łącznej kwoty 4.920,00 złotych (słownie: cztery tysiące dziewięćset dwadzieścia złotych 00/100), uwzględniającej VAT, stanowiącej równowartość kosztów przeprowadzonych badań laboratoryjnych próbki paliwa stałego przeznaczonej do badań nr 0176/19/3859 w wysokości 1.599,00 zł (uwzględniającej VAT), próbki kontrolnej paliwa stałego nr 8102/19/3859 w wysokości 246,00 zł (uwzględniającej VAT) oraz kwoty stanowiącej równowartość kosztów ich pobrania do badań laboratoryjnych w wysokości 3.075,00 zł.

Na podstawie art. 24 ust. 4a ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów ustalił wysokość należności za badania laboratoryjne na podstawie faktury VAT nr FM/646/2019 z 19 listopada 2019 r. poz. 18 (próbka paliwa stałego przeznaczona do badań nr 0176/19/3859) i poz. 19 (próbka kontrolna nr 8102/19/3859) załącznika nr 1, a koszty pobrania na podstawie poz. 14 załącznika nr 3.

Na podstawie art. 24 ust. 5 ww. ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw w związku z art. 2 § 2 i 47 § 1 ustawy z 29 sierpnia 1997 r. Ordynacja podatkowa (Dz. U. z 2020 r. poz. 1325, z późn. zm.), oraz art. 130 kpa, przedsiębiorca, jest obowiązany uiścić ww. należność pieniężną na rachunek Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów: NBP O/O WARSZAWA Nr 51 1010 1010 0078 7822 3100 0000, w terminie 14 dni od dnia doręczenia niniejszej decyzji.

Biorąc powyższe pod uwagę, Prezes Urzędu Ochrony i Konkurencji i Konsumentów orzekł jak w sentencji.

Pouczenie

1. Decyzja jest ostateczna w toku instancji. W terminie 30 dni od jej doręczenia stronie przysługuje skarga do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie. Skargę należy wnieść za pośrednictwem Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, Pl. Powstańców Warszawy 1, 00-950 Warszawa.
2. Od skarg wszczynających postępowanie przed sądem administracyjnym od strony skarżącej pobierana jest opłata, tzw. wpis stosunkowy, zależny od wysokości należności pieniężnej objętej zaskarżonym aktem i wynosi:
  - 1) do 10.000 zł - 4 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 100 zł;
  - 2) ponad 10.000 zł do 50.000 zł - 3 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 400 zł;
  - 3) ponad 50.000 zł do 100.000 zł - 2 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 1.500 zł;
  - 4) ponad 100.000 zł - 1 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 2.000 zł i nie więcej niż 100.000 zł.
3. W przypadku wniesienia od niniejszej decyzji skargi do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie, strona ma możliwość ubiegania się o przyznanie prawa pomocy. Prawo pomocy może być przyznane stronie na wniosek złożony przed wszczęciem postępowania lub w toku postępowania sądowo-administracyjnego. Wniosek ten jest wolny od opłat sądowych. Wniosek o przyznanie prawa pomocy należy złożyć do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie. Prawo pomocy obejmuje zwolnienie od kosztów sądowych oraz ustanowienia adwokata, radcy prawnego, doradcy podatkowego lub rzecznika patentowego.

4. Do należności pieniężnych w postaci kar pieniężnych nie uiszczonych w terminie stosuje się przepisy działu III ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. - Ordynacja podatkowa (Dz.U. z 2020 r. poz. 1325, z późn. zm.).

Podstawa prawna pouczenia:

Art. 52 § 1, art. 53 § 1, art. 54 § 1, art. 230, art. 243 § 1, art. 244 § 1 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (tj. Dz. U. z 2019 r. poz. 2325, z późn. zm.); § 1 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 16 grudnia 2003 r. w sprawie wysokości oraz szczegółowych zasad pobierania wpisu w postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. z 2021 r. poz. 535).

z up. Prezesa
Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów
Joanna Jankowska-Kuć
Dyrektor
Departamentu Inspekcji Handlowej
/podpisano elektronicznie/

Otrzymują:

- 1) [xxx]
- 2) a/a.